

man Bestemmelsen herom af denne Paragraf i Udkastet.

§ 4.

Thinget fandt det mindre heldig og mindre godt udtrykt: „lög, sem birtast eptirleidis, skulu kunngjörð“¹⁾, fordi Udtryffene „birta“ og „kunngjöra“ have den selvsamme Betydning, og derfor vil det sætte iftedefor disse Udtryk: „lög, er upp hédan verða gefin, skulu birt“²⁾; ligeledes fandt man det rettere at udtrykke sig saaledes, at denne fælles Lov skulde ogsaa blive „lög“³⁾ for Island, end at den skulde blive „skuldbindandi“⁴⁾ for samme.

Som Følge af den Endring, som Thinget foretog med Hensyn til § 3, fandt det nødvendigt at tilføje Paragrafen den Bestemmelse, at den fælles Lov dog kun skulde blive gjældende for Island „med heim hætti, sem segir i 3 gr.“⁴⁾, hvilket Tillæg vedtoges med 19 Stemmer ligesom hele Paragrafen med de gjorte Endringer med 24 Stemmer.

§ 5.

Da det islandske Althings Myndighed i det forelagte Udkast blev bestemt navnlig for de særlige islandske Anliggendes Vedkommende, saa troede Thinget det rettest og naturligt at opregne disse særlige Anliggender uden dog at forudsætte, at denne Opregning vilde omfatte alle saadanne Anliggender, eller derved vilde paastaae, at ingen flere særlige Anliggender kunde gives betræffende Island; Thinget foresatte sig kun at nævne de vigtigste og troede det saameget mindre nødvendigt at give en udtømmende Specifikation heraf, som de fælles Anliggender opregnes i § 3; og der i § 5 staaer, at alle andre Anliggender ere særlige for Island. Denne Opregning af de særlige Anliggender besluttede Thinget med 21 Stemmer mod 1 at indskyde i § 5. Ligeledes troede Thinget det rettest (med 15 Stemmer)

at indskyde Udtrykket „döma“¹⁾ efter „löggef siná“²⁾; saa at Opregningen af de særlige islandske Anliggender varede til Paragrafens sidste Deel, og blev Paragrafen dernæst vedtaget med 26 Stemmer.

Som allerede før bemærket, fandt Thinget det rettest efter § 5 at indføie en ny Paragraf, hvor der fandtes Bestemmelse om, hvorledes den Tvist maatte være at afgjøre, om en Sag henhørte til de fælles Anliggender og § 3 eller var et særligt Island alene vedkommende Anliggende, i hvilken Henseende Thingets Beslutning saldt ud fra, at en kongelig Resolution, ligesom der i Udkastet fastsættes, skulde afgjøre Tvivlen, men til videre Forklaring troede Thinget dog at burde tilføie den Bestemmelse, som dog forstaaer sig selv, at vedkommende Minister og den for Island skulde foredrage Sagens Omstændigheder for Hans Majestæt, medens der af Udkastet ikke lod sig see, hvem der skulde indgaae med Forestilling angaaende Sagen; men herved troede man al Tvivl hævet. Denne Paragraf bliver saaledes § 6 og vedtoges med 18 Stemmer mod 2.

§ 6 (nu § 7).

Iftedefor „evangelisk-lutherska“ fandt Thinget rettere at bruge „evangeliska lutherska“ udtrykt i to Ord, ligeledes at udtrykke Slutningen saaledes: „og skal landsstjórnin stjórna hana og styrkja“³⁾ iftedefor at det før hed: „og skal hið opinbera fyrir því styrkja hana“⁴⁾, som man fandt mindre godt udtrykt.

§ 7 (nu § 8).

Med denne Paragraf foretoges følgende Redaktionsændringer, som Thinget fandt mere korrekte:

1. at sætte „særstaklega“⁵⁾ for „eingöngu“⁵⁾, og det ikke blot paa dette Sted, men alle andre Steder, hvor det forekommer i Udkastet;

1) „Domstole“.

2) „sin egen Lovgivning“.

3) „og skal Regeringen understøtte den og styrke den“.

4) „og skal derfor understøttes af det Offentlige“.

5) reent sproglige Forandringer.

1) en reent sproglig Forandring.

2) „Lov“.

3) „forpligtende“.

4) „dog paa den i § 3 bestemte Maade“.